

Identita

Ve Filosofickém slovníku, vydaném v Olomouci (1995), se v hesle „Identita“ praví: „... binární relace, kterou splňuje jakýkoliv objekt sám se sebou, tj. nikdy nemůže nastat případ, že by tu relaci splňovaly dva odlišitelné objekty.“ To ovšem platí pouze pod podmínkou, že objektem míníme objekt intencionální a nikoliv reálný. V případě, že takovým „reálným objektem“ je to, čemu Teilhard de Chardin říká „přirozená jednotka“, můžeme sice také mluvit o identitě resp. totožnosti), ale ve zcela jiném než matematickém smyslu. Otázka, zda všechna jablka, která máme před sebou na stole, pocházejí z „téhož“, tj. ze stejného stromu, má smysl, i když víme, že strom (stejně jako kterákoliv jiná přirozená jednotka) není a ani nemůže být v časovém smyslu totožný sám se sebou, protože se každým okamžikem proměňuje. V tomto druhém smyslu běžně mluvíme o osobní totožnosti člověka, kterou lze doložit např. průkazem totožnosti atd. Je napováženo, že slovník tento druhý význam slova identita či totožnost vůbec nezmiňuje.

(Písek, 960202-1.)